

Chapter 5: Thiết kế cấu trúc hệ thống

Date	@March 18, 2024
Status	Done

▼ Cấu trúc hệ thống

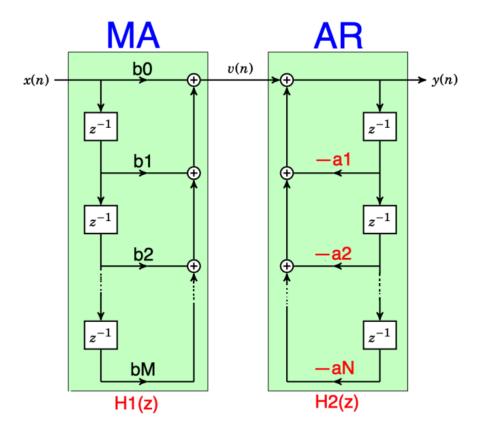
Hệ thống tuyến tính bất biến rời rạc được mô tả bởi hàm truyền H(z):

$$H(z) = \frac{b_0 + b_1 z^- 1 + b_2 z^- 2 + \dots + b_M z^- M}{1 + a_1 z^- 1 + a_2 z^- 2 + \dots + a_N z^- N} = \frac{\sum\limits_{k=0}^{M} (b_k z^{-k})}{\sum\limits_{k=0}^{N} (a_k z^{-k})},$$

$$H(z) = \frac{b_0 + b_1 z^{-1} + \dots + b_M z^{-M}}{a_0 + a_1 z^{-1} + \dots + a_N z^{-N}} \mathbf{v} \acute{\mathbf{n}} \ a_0 = 1$$

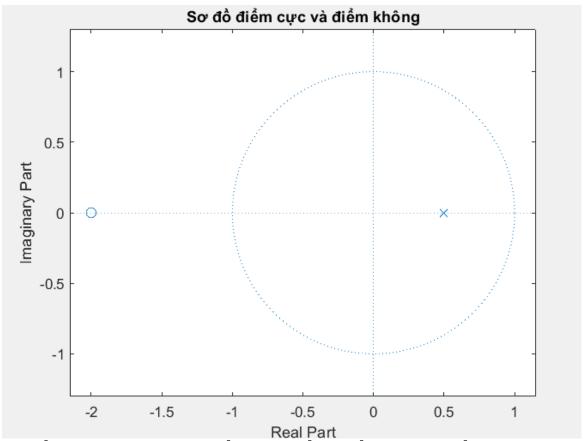
$$H(z) = \underbrace{\left(b_0 + b_1 z^{-1} + \dots + b_M z^{-M}\right)}_{H_1(z)} \underbrace{\frac{1}{1 + a_1 z^{-1} + \dots + a_N z^{-N}}}_{H_2(z)}$$

$H_1(z)$	$H_2(z)$
Đáp ứng xung hữu hạn (Finite Impluse Response)	Đáp ứng xung vô hạn (Imfinite Impulse Response hay IIR)
Nhân quả và ổn định.	Tuỳ thuộc vị trí điểm cực với đường tròn đơn vị ⇒ Hệ thống có thể ổn định, có thể sẽ không ổn định
Chỉ có điểm không, không có điểm cực	Chỉ có điểm cực nên còn được gọi là hệ thống toàn cực (all poles)
Hệ thống trung bình động (Moving Average) hay MA	Hệ thống hồi quy Auto Regressive hay AR

Hình 5.1: Ví dụ sơ đồ cấu trúc của hệ thống, với các hệ số $\{a_k\}$, $\{b_k\}$ xác định từ hàm truyền hoặc phương trình sai phân. Lưu ý: phải chuẩn hoá $a_0=1$ trước khi vẽ cấu trúc hệ thống.

Dùng lệnh zplane(b,a) để hiển thị các điểm 0 và điểm cực trên đồ thị

▼ Cấu trúc hệ thống nối tiếp và cấu trúc song song

Để giảm độ phức tạp của hệ thống, người ta chia nhỏ thành các hệ thống nối tiếp hoặc song song hoặc kết hợp các hàm truyền có bậc bé hơn hoặc bằng 2 lại với nhau

▼ Cấu trúc hệ thống nối tiếp

Nếu hàm truyền H(z) có thể phân tách thành

$$H(z) = H1(z)H2(z)...Hm(z)$$

thì ta có cấu trúc nối tiếp H1(z) nối tiếp H2(z) nối tiếp ...Hm(z).

Ta có thể chuyển từ cấu trúc hệ thống ban đầu

$$H(z) = \frac{b_0 + b_1 z^{-1} + b_2 z^{-2} + \dots + b_M z^{-M}}{1 + a_1 z^{-1} + a_2 z^{-2} + \dots + a_N z^{-N}}$$

sang cấu trúc hệ thống nối tiếp có dạng

$$H(z) = b_0 \frac{\prod_{k} (B_{0,k} + B_{1,k}z^{-1} + B_{2,k}z^{-2})}{\prod_{p} (A_{0,p} + A_{1,p}z^{-1} + A_{2,p}z^{-2})}$$

Kết quả sau phân tích phải là các đa thức có hệ số nguyên

- \Rightarrow Thực hiện lần lượt cho tử số và mẫu số của H(z) sử dụng lệnh roots, poly.
 - Xác định nghiệm của đa thức
 - Sắp xếp các nghiệm thành từng cặp: phức, thực ⇒ vector R
 - Nếu số nghiệm là lẻ, bổ sung thêm nghiệm bằng 0 vào cuối vector R:

$$R = [R, 0]$$

- Nhóm từng cặp nghiệm lại với nhau để có đa thức bậc 2: poly([R(i),R(i+1)])
- Lưu kết quả các hệ số của đa thức bậc 2.
- ▼ Tìm nghiệm của đa thức(roots)(điểm không | diểm cực)

$$P(z) = 4 + 3z^{-1} - 2z^{-2} + z^{-3} - 2z^{-4} + 3z^{-5}$$

Giá trị truyền vào roots được sắp xếp từ bậc cao xuống bậc thấp

Sắp xếp các nghiệm

Lệnh **cplxpair** sẽ sắp xếp các cặp số phức lại thành từng cặp, đôi một, từ đầu đến cuối. Các nghiệm thực, nếu có, sẽ nằm cuối cùng.

```
ans =
-0.3003 - 0.8325i
-0.3003 + 0.8325i
0.6731 - 0.4328i
0.6731 + 0.4328i
-1.4955 + 0.0000i
```

lacktriangle Xác định các hệ số của đa thức từ nghiệm poly

Sử dụng lệnh poly để xác định hệ số của đa thức từ nghiệm

```
poly([ -0.3003 - 0.8325i, -0.3003 + 0.8325i])

ans =
1.0000 0.6006 0.7832
```

▼ Cấu trúc hệ thống song song

```
H(z) = Ha(z) + Hb(z) + ... + Hg(z)
```

thì ta sẽ có cấu trúc ghép nối song song Ha(z)//Hb(z)//...Hg(z).

Sau khi biểu diễn H(z) thành tổng của các thành phần phân thức \Rightarrow Nhóm các thành phần liên quan đến nghiệm phức lại với nhau bằng cách quy đồng mẫu số để tạo các phân thức có hệ số thực.

▼ Chia đa thức residuez

Cấu trúc lệnh : [r,p,k] = residuez(b,a)

- b, a: là các vector hệ số của hàm truyền H(z)
- r, p, k là các vector hệ số thu được khi thực hiện chia đa thức tử số cho mẫu số

 $H(z) = \frac{b_0 + b_1 z^{-1} + \dots + b_M z^{-M}}{a_0 + a_1 z^{-1} + \dots + a_N z^{-N}}$ $= \frac{r(1)}{1 - p(1)z^{-1}} + \dots + \frac{r(N)}{1 - p(N)z^{-1}} + k(1) + k(2)z^{-1} + \dots + k(M - N + 1)z^{-(M - N)}$

```
[r,p,k] = residuez([1 -2 3],[2 -2 3 4])
```

```
r =
-0.0245 + 0.0208i
-0.0245 - 0.0208i
0.5491 + 0.0000i
p =
0.8631 + 1.4173i
0.8631 - 1.4173i
-0.7263 + 0.0000i
k =
[]
```

▼ Bài tập

1. Viết hàm cautrucnoitiep

```
function [b0, B, A] = Cautrucnoitiep(b, a)
% Phân tích đa thức bậc cao thành tích các đa thức bậc
% Tìm nghiệm của đa thức H(z)
r = roots(a);
% Số lượng bộ thành phần
n = length(r);
% Hệ số khuếch đại
b0 = b(1) / prod(1 - r);
% Ma trận hệ số tử số và mẫu số
B = zeros(n, 3);
A = zeros(n, 3);
```

```
for i = 1:n
    % Hệ số tử số
    B(i, :) = [1, -r(i), r(i)^2];

% Hệ số mẫu số
    A(i, :) = [1, -conj(r(i)), conj(r(i))^2];
end
end
```

2. Dùng hàm cautrucnoitiep

a.
$$y(n)-2y(n-1)+4y(n-2)-3y(n-3)=x(n)+5x(n-1)-4x(n-2)+2x(n-3)$$

Kết quả

- Hệ số khuếch đại b0:
 0.2500 + 0.0000i
- Ma trân hê số tử số B:

• Ma trân hê số mẫu số A:

b.
$$16y(n) + 12y(n-1) + 2y(n-2) - 4y(n-3) - y(n-4) = x(n) - 3x(n-1) + 11x(n-2) - 27x(n-3) + 18x(n-4)$$

Kết quả

Ma trận hệ số tử số B:

Ma trận hệ số mẫu số A:

```
1.0000 + 0.0000i 0.0000 + 3.0000i -9.0000 + 0.0000i
1.0000 + 0.0000i 0.0000 - 3.0000i -9.0000 - 0.0000i
```

```
1.0000 + 0.0000i -2.0000 + 0.0000i 4.0000 + 0.0000i 1.0000 + 0.0000i -1.0000 + 0.0000i 1.0000 + 0.0000i
```

3. Viết hàm cautrucsongsong

```
function [Tuso, Mauso] = cautrucsongsong(a, b)
  % Số lượng hệ thống thành phần
  n = length(a);

% Khởi tạo ma trận Tuso và Mauso
  Tuso = zeros(n, length(b));
  Mauso = zeros(n, length(a));

for i = 1:n
  % Hệ số của đa thức tử số
  Tuso(i, :) = b * a(i);

  % Hệ số của đa thức mẫu số
    Mauso(i, :) = a * a(i);
  end
end
```

4. Dùng hàm cautrucsongsong

a.
$$y(n)-2y(n-1)+4y(n-2)-3y(n-3)=x(n)+5x(n-1)-4x(n-2)+2x(n-3)$$

Ma trân hê số của đa thức tử số Tuso:

Ma trận hệ số của đa thức mẫu số Mauso:

b.
$$16y(n) + 12y(n-1) + 2y(n-2) - 4y(n-3) - y(n-4) = x(n) - 3x(n-1) + 11x(n-2) - 27x(n-3) + 18x(n-4)$$

Ma trận hệ số của đa thức tử số Tuso:

16 12 2 -4 -1

-48 -36 -6 12 3

176 132 22 -44 -11

-432 -324 -54 108 27

288 216 36 -72 -18

Ma trận hệ số của đa thức mẫu số Mauso:

1 -3 11 -27 18

-3 9 -33 81 -54

11 -33 121 -297 198

-27 81 -297 729 -486

18 -54 198 -486 324